

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.374 van 22 september 1999
in de zaak A. 83.465/X-8871.**

In zake : Carl DE KEUKELEERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Carl
DE KEUKELEERE op 9 april 1999 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van :

"een besluit van niet-gekende datum van een
niet-gekende overheid, waarbij aan de gemachtigde
ambtenaar van de afdeling ROHM te Gent opdracht werd
gegeven om zijn herstellvordering d.d. 18 december
1996 houdende het betalen van een meerwaardesom, om
te zetten in een vordering tot het herstel van de
plaats in de vorige staat";

Gezien het gelijktijdig ingediende ver-
zoekschrift, waarbij verzoeker de schorsing van de
tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het verslag over het beroep tot
nietigverklaring opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE, op
grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van
23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor
de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikkingen van 13 juli 1999, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 september 1999;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker verklaart dat hij bij gerechtsdeurwaardersexploot van 26 maart 1997 gedagvaard werd voor de Correctionele Rechtbank te Oudenaarde wegens sedert een niet nader te bepalen periode in 1995 tot 24 maart 1997 op een terrein gelegen te Maarkedal, Ganzenberg 1 een woning niet conform de bouwvergunning van 16 september 1994 te hebben heropgericht en in stand te hebben gehouden, dat de gemachtigde ambtenaar op 18 december 1996 een herstellvordering heeft ingediend bestaande in het betalen van de meerwaarde, dat met een schrijven van 3 juli 1998 de gemachtigde ambtenaar aan de Procureur des Konings te Oudenaarde plots een

"aangepaste" vordering tot herstel heeft medegedeeld, bestaande in het herstel in de vorige staat, dat in zijn begeleidend schrijven van 3 juli 1998 de gemachtigde ambtenaar dit als volgt motiveert :

"Na inzage van het strafdossier van de afdeling Monumenten en Landschappen is gebleken dat er reeds van meet af aan met twee verschillende plannen werd gewerkt zodat het nooit de bedoeling is geweest de vergunde instandhoudingswerken uit te voeren, doch een totale nieuwbouw te realiseren met oppervlakte- en volumevermeerdering;

Derhalve werd, in overleg met de afdeling Bouwinspectie, besloten een aangepaste herstellvordering op te maken i.p.v. mijn meerwaardevordering d.d. 18/12/96";

Overwegende dat verzoeker doet gelden dat "de omstandigheid dat de gemachtigde ambtenaar in zijn brief van 3 juli 1998 verwijst naar het 'overleg met de afdeling Bouwinspectie', de omstandigheid dat een vordering tot betaling van een meerwaarde zomaar tijdens de procedure voor de strafrechter wordt 'aangepast' en tenslotte het bestaan van de omzendbrief R0/97/05 d.d. 29 juli 1997, waarin het stelsel van de meerwaarde de facto wordt afgeschaft (zonder wettelijke grondslag) even zo vele met elkaar overeenstemmende feitelijke vermoedens (zijn) dat de gemachtigde ambtenaar opdracht heeft gekregen tot 'aanpassing' van de herstellvordering (en) het deze beslissing (is), houdende opdracht tot aanpassing van de meerwaardevordering, van voor verzoekende partij ongekennde datum en uitgaande van een ongekennde overheid die thans wordt aangevochten";

Overwegende dat uit het dossier niet blijkt dat de bestreden beslissing bestaat; dat enkel blijkt dat de juridische dienst heeft geadviseerd de aanpassing van de herstellvordering te overwegen, met verwijzing naar de autonome beslissingsbevoegdheid van de gemachtigde ambtenaar, en dat de bouwinspectie het standpunt van de gemachtigde ambtenaar heeft gevraagd

over de elementen die haar inziens een aanpassing rechtvaardigden, en dat de gemachtigde ambtenaar ten slotte zelf, na overleg, een aangepaste herstellvordering heeft ingediend; dat er geen uitvoerbare eenzijdige administratieve rechtshandeling blijkt te bestaan die de gemachtigde ambtenaar daartoe verplicht heeft - los van de vraag of dit al zou kunnen; dat de vordering tot nietigverklaring zonder voorwerp is en om die reden niet ontvankelijk is; dat overigens dergelijk bevel, indien al bestaande, de rechtstoestand van verzoeker niet zou wijzigen; dat ook om die reden de vordering tot nietigverklaring niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting heeft verklaard dat de bestreden beslissing wel degelijk bestaat, dat verzoekers vorige raadsman, Advocaat J. BOSSUYT, de bestreden beslissing heeft gezien toen hij verzoekers dossier heeft geraadpleegd op het bestuur, dat nadien is gebleken dat deze documenten zijn verdwenen uit verzoekers dossier;

Overwegende dat zeker in het licht van deze uitleg in het verzoekschrift het voorwerp van het beroep niet voldoende duidelijk is omschreven; dat indien een der raadslieden van verzoeker de aangevochten beslissing heeft ingezien, het mogelijk was de teneur van de bedoelde beslissing, de overheid van wie zij is uitgegaan en wellicht de datum ervan in het verzoekschrift te preciseren; dat ook om die reden de vordering tot nietigverklaring niet ontvankelijk is;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de vordering tot nietigverklaring kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

Er is geen grond om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

Artikel 3.

De kosten van het geding, bepaald op zeven-duizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig september 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
	A. TRUYENS	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.